Wid fordom justitiæ borgmästarens i denna kongl. residentzstaden ... herr D...

1 Ic Fol.

KUNGL. BIBLIOTEKET
National Library of Sweden

57.
20

Wid

Fordom Juſtitiæ Borgmåſtarens

i denna Kongl. Reſidentz-Staden

Den Edle och Högaktad Herrens

Herr DANIEL

CAMEENS

Fordefärd/ ſom ſkedde i Stockholms

ſtore Kyrckia den 22 Maji 1692.

20

OM en odödlig Dygd odödligt kunde göra
Det Folck/ hwars Siñen hon allena råder om/
Om högt Förstånd moot dig/ o Död/ och hade Rum/
Jag torfde denna gång min Fiäder intet röra:
Du skulle/ sälla Siäl/ så sant som du nu tagit
Gudz Barnas Sällhet inn/ än leffwa i din Kropp
Den Täckligheten sielf bå födt och fostradt opp/
Den af Camœners Miölk sin hela styrkia dragit
En Kropp/ den Himlen sielf har wärkat till/ at hysa
Så Himmelsk-slächtad Siäl; en Siäl den Gud oß sändt/
Till Prof af hwad ett Folk den gyldne Tijden kändt:
Den för wår galna Wärd en Dygd-Wäg skulle lysa.
Naturen war förnögd och gladdes åt sitt kunna
När han så ädla twå i ett förknippat har/
Och sade: bruk din Dygd/ och ofortruten war
Till Wärdens Gagn/ så längt dig Tijd och Lyckan unna.
J/ som hans Wandel kändt/ (J åren och de fläste)
Må wijdar Witne gij om han sig så betedt:
Om han och Mödan spardt. En hwar ju witna weet
Det alt hans Kymber war at främja allment bästa.
Du fanns ey sälla Man/ der mycket fåfängt fläsas:
Dit Tahl war sparsamt/ men dock kryddat med det Salt
Som mehr än Guld i Råd och Wäñers Samqfwem galt
Hwar af din glade Siäl och Samfwet lät sig läsas.

Rättråd- och Redlighet haa dina Leedzmänn warit:
Du giorde alla wäll; den ey at hiälpas städt
Har dock med Hopp och Tröst hugswalad från dig gådt
Och wet sig ingen af ditt wälland' illa farit.
Men när Naturen kom at fordra gån sin Ränta
War all Förtiänst omsonst! du måste kännas wid
Wårt Ödes stränga Lag. O at ey längre Frid
För dig/ än den man wäll gatt mista/ war at wänta!
Din Saknad har nu giordt mång diupa Suckar löpa
Och bittert Tåre-Regn uhr många Ögon tryckt.
Så kärt är oß ditt Namn/ at ingen icke tyckt
Sig skulla dig/ för hwad sig kärast' är/ gånköpa.
Så dör du dock ey hehl/ din Siäl är i Gudz Gårdar
Der alt med Blomster af en ämwig Maj besås/
Der du från all din Swett och Swårhet wederfås/
Och ey en Fingerknäpp wårt stälta Wäsend wårdar.
Det stora Hafwet/ som af tusend Watten spädas/
Skall tömmas förr/ och förr skall Sohlen stilla stå
Än dina Dygder i Förgätenheten gå/
Och skall Caméen bland oß af tusend Munnar qwädas:
Men Jord/ som i ditt Sköt deß sämsta Dehl bewarar/
Din Fägnad blijr eij läng: En Dag skall klarna opp
Till fyllnad af wår Frögd/ då Gudh bå Siäl och Kropp
Med nyy Förenings-Band till Glädien sammanparar.

T. Rudeén.